JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
ELEANOR SHARPSTON
7 päivänä helmikuuta 2019 [1]

Asia C-589/17

Prenatal S.A.

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Katalonian itsehallintoalueen ylioikeus, Espanja))

Ennakkoratkaisupyyntö – Jamaikalta peräisin oleviksi ilmoitettujen tekstiilituotteiden tuonti – Tullien palauttaminen – Komissiossa vireillä oleva samankaltainen tapaus – Komission tiedonannon rajallisuus – Kansallisten viranomaisten toimivalta

1. EU:n tullijärjestelmän tehokkaan toiminnan kannalta on olennaista, että Euroopan unioniin saapuvien tuotteiden alkuperään luotetaan. Tuotteiden alkuperän määrittämisellä varmistetaan muun muassa, että kyseisille tuotteille määrätään oikea määrä tulleja, kun tuotteet ylittävät tullirajan, ja että tullien maksamisesta vastuussa oleva maksaa kyseiset tullit. Tuotteiden valmistusmaata (sen alkuperää) koskevat ilmoitukset ovat erittäin tärkeitä tässä menettelyssä. Esimerkiksi Kiinasta tuodulle tuotteelle voidaan määrätä korkeampi tulli kuin Jamaikasta tuodulle samalle tuotteelle, ja Euroopan unioni haluaa varmistaa, että lakisääteiset maksut maksetaan.

2. Alkuperäilmoituksiin voi kohdistua petoksia, kun otetaan huomioon ilmoitusten ilmeiset taloudelliset vaikutukset. Petosten havaitseminen ja estäminen on kuitenkin vaikea tehtävä. Petosta ei yleensä ole kääritty lahjapaperiin, tai sille ei helposti löydy ilmiselviä todisteita. Tulliviranomaisten haasteena on siksi usein tunnistaa oikea aika, jona niiden on ryhdyttävä toimiin petosten ehkäisemiseksi tai puututtava asiaan, kun petoksia tapahtuu. Budjetin, henkilöresurssien ja strategisten prioriteettien kaltaiset tekijät vaikuttavat tähän päätökseen. Kansainvälisten kauppasopimusten yhteydessä on tärkeää pohtia, milloin on luovuttava luottamuksesta tullimenettelyihin ja vastavuoroisuuteen ja ryhdyttävä valvontatoimiin.

3. Tämä ennakkoratkaisupyyntö perustuu tilanteeseen, jossa tulleja on määrätty, mutta niistä vastuussa oleva henkilö väittää, ettei hänen pitäisi maksaa näitä tulleja kolmannen osapuolen tekemän petoksen vuoksi.

1 Alkuperäinen kieli: englanti.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Cotonoun sopimus

4. Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (jäljempänä AKT-valtiot) ryhmän jäsenten sekä (silloisen) Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä allekirjoitettiin Cotonoussa 23.6.2000 kumppanuussopimus (jäljempänä Cotonoun sopimus).[2] Se oli väliaikaisesti voimassa 2.8.2000–1.6.2002,[3] ja sen voimassaoloa pidennettiin, kunnes se tuli lopullisesti voimaan 1.4.2003.[4]

5. Cotonoun sopimuksen 3 artiklassa todetaan, että ”osapuolet toteuttavat tämän sopimuksen puitteissa kukin osaltaan tarvittavat yleiset tai erityiset toimenpiteet varmistaakseen sopimuksesta johtuvien velvoitteiden täyttymisen ja helpottaakseen sen tavoitteiden saavuttamista”.

6. Liitteessä V olevassa 1 artiklassa ”AKT-valtioiden alkuperätuotteille” myönnetään etuuskohtelu yhteisöön tuotaessa 37 artiklan 1 kohdassa mainitun valmisteluvaiheen aikana[5] siten, että niihin ei sovelleta tulleja. Etuuskohtelujärjestelmän yksityiskohtaiset tiedot on annettu liitteessä V olevassa pöytäkirjassa 1 (jäljempänä pöytäkirja 1). Sen mukaan

– etuuskohtelu myönnetään, jos ”EUR.1-tavaratodistus” on esitetty

– viejämaan tulliviranomaiset ovat antaneet kyseisen todistuksen viejän tai tämän valtuutetun edustajan kirjallisesta hakemuksesta ja

– pyydettäessä viejän tai tämän edustajan on esitettävä viejämaan tulliviranomaisille ”kaikki tarvittavat asiakirjat, joilla todistetaan tuotteiden alkuperäasema, sekä tämän pöytäkirjan muiden vaatimusten täyttyminen”.[6]

7. Tavaratodistuksen antamisen jälkeen ja sen varmistamiseksi, että menettelyjä on noudatettu asianmukaisesti, tullitodistuksen antavien tulliviranomaisten ”on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tuotteiden alkuperäaseman ja tämän pöytäkirjan muiden vaatimusten täyttymisen tarkastamiseksi. Tätä tarkoitusta varten niillä on oikeus vaatia mitä tahansa todistusaineistoa ja tarkastaa viejän tilejä tai tehdä muita tarpeellisina pitämiään tarkastuksia. Tavaratodistuksen antavien tulliviranomaisten on valvottava myös, että 2 kohdassa tarkoitetut lomakkeet täytetään asianmukaisesti. Ne tarkastavat erityisesti, että tuotekuvaukselle varattu kohta on täytetty siten, että siihen on mahdotonta tehdä vilpillisiä lisäyksiä”.[7] Kaikki sopimuksen osapuolet sitoutuvat auttamaan toisiaan ”sen varmistamiseksi, että tätä pöytäkirjaa sovelletaan oikein, –– toimivaltaisten tullihallintojen välityksellä tarkastaessaan EUR.1-tavaratodistusten, kauppalaskuilmoitusten ja hankkijan ilmoitusten aitoutta sekä näissä asiakirjoissa annettujen tietojen oikeellisuutta”.[8]

2 EYVL 2000, L 317, s. 3.

3 Elokuun 2 päivän 2000 ja AKT–EY-kumppanuussopimuksen voimaantulon välisenä aikana voimassa olevista siirtymäkauden toimenpiteistä 27.7.2000 tehty AKT–EY-ministerineuvoston päätös N:o 1/2000 (EYVL 2000, L 195, s. 46).

4 AKT–EY-kumppanuussopimuksen voimaantulopäivää koskevat tiedot (EUVL 2003, L 83, s. 69).

5 Sopimuksen 37 artiklan 1 kohdassa määrätään, että ”talouskumppanuussopimukset neuvotellaan valmisteluvaiheen aikana, joka päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007. Uusia kaupankäyntijärjestelyjä koskevat viralliset neuvottelut alkavat syyskuussa 2002, ja uudet järjestelyt tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008, paitsi jos osapuolet sopivat aiemmasta ajankohdasta.”

6 Sopimuksen liitteessä V olevan pöytäkirjan 1 14 ja 15 artikla.

7 Pöytäkirjan 1 15 artiklan 5 kohta.

8 Pöytäkirjan 1 31 artiklan 2 kohta.

8. Kun kyseiset tavarat on tuotu EU:hun, alkuperäselvityksen jälkitarkastus ”suoritetaan pistokokein tai aina kun tuojamaan tulliviranomaisilla on aihetta epäillä tällaisten asiakirjojen aitoutta – –”.[9] Viejämaan tulliviranomaisilla ”on oikeus vaatia todistusaineistoa ja tarkastaa viejän tilejä tai tehdä muita tarpeelliseksi katsomiaan tarkastuksia”;[10] ja tarkastusten tulokset on esitettävä tarkastusta pyytäneille viranomaisille ”niin pian kuin mahdollista”, ja niistä on käytävä ”selvästi ilmi, ovatko asiakirjat aitoja ja voidaanko kyseisiä tuotteita pitää AKT-valtioiden – – alkuperätuotteina”.[11]

9. Jos epäilyn aihetta antaneissa tapauksissa vastausta ei ole saatu kymmenen kuukauden kuluessa tai jos vastauksessa ei ole riittävästi tietoja sen ratkaisemiseksi, onko kyseinen asiakirja aito, ”tarkastamista pyytäneet tulliviranomaiset epäävät etuuskohtelun myöntämisen, paitsi poikkeuksellisissa olosuhteissa”.[12] Jos tarkastusmenettely tai muut käytettävissä olevat tiedot näyttävät osoittavan, että tämän pöytäkirjan määräyksiä rikotaan, ”AKT-valtio suorittaa omasta aloitteestaan tai [unionin] pyynnöstä tarvittavat tutkimukset tai toteuttaa toimenpiteet tällaisten tutkimusten suorittamiseksi asianmukaista kiireellisyyttä noudattaen, jotta tällaiset rikkomukset voidaan todeta ja estää; tätä tarkoitusta varten asianomainen AKT-valtio voi pyytää [unionia] osallistumaan näihin tutkimuksiin”.[13]

10. Lopuksi pöytäkirjassa perustetaan tulliyhteistyökomitea, jonka tehtävänä on varmistaa muun muassa ”tämän pöytäkirjan moitteeton ja yhdenmukainen soveltaminen”. Tulliyhteistyökomitea muodostuu ”jäsenvaltioiden asiantuntijoista ja komission tulliasioista vastaavista virkamiehistä sekä AKT-valtioita edustavista asiantuntijoista ja AKT-valtioiden alueellisten ryhmien tulliasioista vastaavista virkamiehistä”. Se ”tarkastelee säännöllisin väliajoin alkuperäsääntöjen soveltamisen vaikutusta AKT-valtioihin – – sekä antaa ministerineuvostolle suosituksia aiheellisista toimenpiteistä”.[14] Tätä varten tulliyhteistyökomitea ”kokoontuu säännöllisesti”.

Unionin oikeus

Tullikoodeksi

11. Tullikoodeksin[15] 1 artiklan mukaan ”tullilainsäädäntö käsittää tämän koodeksin ja sen soveltamiseksi yhteisön tasolla ja jäsenvaltioiden tasolla annetut säännökset”. Koodeksin 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan periaate, jonka mukaan ”yhteisön tullilainsäädäntöä sovelletaan yhtenäisesti yhteisön koko tullialueella”.

12. Tullikoodeksin VII osaston 3 luvun (”Tullivelan kantaminen”) 217 artiklassa säädetään, että ”tulliviranomaisten on laskettava jokainen tullivelasta johtuva tuonti- tai vientitullien määrä – – heti, kun niillä on käytettävissään tarvittavat tiedot, ja kirjattava nämä määrät tilikirjoihin tai muulle vastaavalle tietovälineelle (tileihin kirjaaminen)”.[16]

9 Pöytäkirjan 1 32 artiklan 1 kohta.

10 Pöytäkirjan 1 32 artiklan 3 kohta.

11 Pöytäkirjan 1 32 artiklan 5 kohta.

12 Pöytäkirjan 1 32 artiklan 6 kohta.

13 Pöytäkirjan 1 32 artiklan 7 kohta.

14 Pöytäkirjan 1 37 artikla.

15 Tullikoodeksin versio, jota sovellettiin asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana, oli yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1). Asetus N:o 2913/92 korvattiin ja kumottiin 24.6.2008 yhteisön tullikoodeksista 23.4.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 450/2008 (EUVL 2008, L 145, s. 1), joka puolestaan kumottiin ja korvattiin unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1).

16 Tullikoodeksin 4 artiklan 9 alakohdassa tullivelalla tarkoitetaan ”henkilön velvollisuutta maksaa sellaiset tuontitullit (tuontitullivelka) tai vientitullit (vientitullivelka), joita sovelletaan yhteisön voimassa olevien säännösten mukaan määritettyihin tavaroihin”.

13. Tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan tileihin kirjaamista *ei* tehdä, jos ”lain mukaan kannettavien tullien määrät ovat jääneet kirjaamatta tileihin tulliviranomaisten erehdyksen vuoksi, jota osaltaan vilpittömässä mielessä toiminut ja kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä noudattanut velan maksamisesta vastuussa ollut ei ole voinut kohtuudella havaita. – – Virheellisen todistuksen antamista ei kuitenkaan pidetä erehdyksenä, jos todistus perustuu viejän antamaan virheelliseen selvitykseen tosiasioista, paitsi erityisesti silloin, kun on ilmeistä, että todistuksen antaneet viranomaiset tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää, että tavarat eivät olleet oikeutettuja etuuskohteluun”.[17] Jos 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan edellytykset täyttyvät, 236 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuontitullit on palautettava tai peruutettava.

14. Tullikoodeksin 239 artiklan mukaan tuontitullit voidaan peruuttaa myös muista syistä. Artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”tuonti- tai vientitullit voidaan palauttaa tai peruuttaa muissa kuin 236, 237 ja 238 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa, jotka: – määritetään komiteamenettelyä noudattaen; – johtuvat olosuhteista, joissa ei voida osoittaa asianomaisen syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin. Tilanteet, joissa tätä säännöstä voidaan soveltaa, sekä tällöin noudatettavaa menettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään komiteamenettelyä noudattaen. Palauttamiselle tai peruuttamiselle voidaan asettaa erityisehtoja”. Tätä koskeva hakemus voidaan toimittaa 239 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Soveltamisasetuksen[18] 905 artiklassa täsmennetään 239 artiklaa säätämällä, että hakija voi liittää 239 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun hakemukseen näytön ”mahdollisesta erityistilanteesta”.

Soveltamisasetus

15. Tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisten vaatimusten yksityiskohtaisista menettelyistä on säädetty soveltamisasetuksen III osastossa (868–876 a artikla). Tullikoodeksin 239 artiklan mukaisia vaatimuksia koskevista menettelyistä on säädetty IV osastossa (899–909 artikla). Koska nämä säännökset vastaavat toisiaan[19] ja koska ennakkoratkaisukysymyksissä mainitaan tullikoodeksin 239 artiklaan liittyvät vaatimukset, keskityn tässä 899–909 artiklaan.

16. Soveltamisasetuksen 905 artiklan 1 kohdassa säädetään, että hakija voi toimittaa jäsenvaltion tulliviranomaisille peruuttamista koskevan hakemuksen sekä näytön mahdollisesta ”*erityistilanteesta*”, jonka taustalla olevissa olosuhteissa ei voida osoittaa hakijan syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin. Jos tulliviranomaiset katsovat ”erityistilanteen johtuvan siitä, ettei komissio ole täyttänyt velvoitteitaan – –”, niiden on siirrettävä asia komission ratkaistavaksi. Siirtämistä koskevaa velvoitetta ei sovelleta, jos ”komission käsiteltäväksi on jo saatettu tapaus, johon liittyy yhdenveroisia tosiasioista ja oikeudellisia seikkoja”.[20] Jos tapaus kuitenkin siirretään, ”komissio lähettää asiakirjat takaisin tulliviranomaiselle eikä 906–909 artiklassa tarkoitettua menettelyä katsota koskaan aloitetun”.[21] Näissä olosuhteissa kyseiset tulliviranomaiset ”voivat kuitenkin tehdä päätöksen tullien palauttamisesta tai peruuttamisesta vasta, kun 906–909 artiklan mukaisesti jo aloitettu menettely [joka koskee komission ratkaistavana olevaa rinnakkaista tapausta] on saatu päätökseen”.[22]

17 Tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan sanamuodon tämä versio lisättiin tullikoodeksiin yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 (EYVL 2000, L 311, s. 17).

18 Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 25.7.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1335/2003 (EUVL 2003, L 187, s. 16; jäljempänä yhdessä soveltamisasetus).

19 Ne ovat soveltuvin osin identtiset.

20 905 artiklan 2 kohta.

21 905 artiklan 6 kohta.

22 899 artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

17. Komissio tekee lopullisen päätöksen kuultuaan asiantuntijaryhmää.[23] Komissio ilmoittaa päätöksestä kyseiselle jäsenvaltiolle ja kaikille muille jäsenvaltioille ”auttaakseen tulliviranomaisia ratkaisemaan tapaukset, joihin liittyy yhdenveroisia tosiasioita ja oikeudellisia seikkoja” (908 artiklan 1 kohta).

18. Siirtoa ja päätöksentekoa koskevan menettelyn aikana hakijaa pyydetään vahvistamaan, että hän on lukenut asiakirjan ja että hän on tehnyt lisäyksiä tai hänellä ei ole mitään lisättävää. Jos komissio aikoo tutkittuaan asiakirjaa tehdä hakijan kannalta kielteisen päätöksen, hakijalle annetaan mahdollisuus esittää huomautuksia ennen lopullisen päätöksen tekemistä.[24]

Tosiseikat ja menettelyn kuvaus

19. Jamaika on allekirjoittanut Cotonoun sopimuksen.

20. Prenatal S.A. (jäljempänä Prenatal) toi 1.1.2002–31.12.2004 (jäljempänä merkityksellinen ajanjakso) Jamaikalta Espanjaan vaatteita, joille oli myönnetty etuuskohteluun oikeuttava EUR.1-alkuperätodistus, jonka nojalla niille määrättiin tulliselvityksessä 0 prosentin yhteinen ulkotariffi.

21. Helmi- ja maaliskuun 2005 välisenä aikana Jamaikan viranomaiset, Euroopan komission Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) ja Espanjan tulliviranomaiset suorittivat paikalla tehtävän tarkastuksen sen selvittämiseksi, kuuluivatko tuodut vaatteet asianmukaisesti EUR.1-todistuksen soveltamisalaan. Lyhyesti sanottuna niiden yhteisessä kertomuksessa todettiin, ettei tuoduille tavaroille voitu myöntää etuuskohtelua, koska ne oli valmistettu käyttämällä Kiinasta tai Hongkongista tuotuja kappaleita, ja tämän vuoksi tavarat eivät olleet jamaikalaista alkuperää. Jamaikan viranomaiset mitätöivät EUR.1-todistukset merkitykselliseltä ajanjaksolta, ja tämän seurauksena Espanjan viranomaiset kirjasivat tileihin Prenatalin maksettavaksi kuuluvat kyseisen ajanjakson tuonteja koskevat tullit.

22. Prenatal maksoi kyseiset tullit 10.5.2006 ja haki Dependencia Regional de Aduanas de la Delegación Especial de Cataluñalta maksetun tullivelan palautusta tullikoodeksin 239 artiklan nojalla.[25] Ennakkoratkaisupyynnön mukaan hakemus siirrettiin komissiolle 23.5.2006 soveltamisasetuksen 905 artiklan 1 kohdan mukaisesti, koska komission yksiköiden, joita OLAF edusti, toimissa havaittiin puutteita. Komissio totesi, että Prenatalin tapaus oli verrattavissa tosiseikoiltaan ja oikeudellisilta seikoiltaan toiseen tapaukseen (REM 03/07, joka koski El Corte Inglés SA -yhtiötä; jäljempänä ECI), ja palautti siksi asiakirjat 905 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

23. Komissio teki 3.11.2008 asiassa REM 03/07 päätöksen K(2008) 6317 lopullinen (jäljempänä päätös REM 03/07). Siinä todettiin, että kyseiset viranomaiset eivät olleet tehneet tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua erehdystä ja että ECI ei muutoinkaan ollut tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitetussa erityistilanteessa. ECI vaati 30.1.2009 kyseisen päätöksen kumoamista unionin yleisessä tuomioistuimessa.[26]

24. Samanaikaisesti ECI (joka oli vedonnut tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettuun erityistilanteeseen kansallisissa tulliviranomaisissa) nosti myös espanjalaisessa tuomioistuimessa kanteen, jossa se vaati tullien maksamista koskevan tullin päätöksen kumoamista. Audiencia Nacional (valtakunnallinen ylioikeus, Espanja) kumosi päätöksen 20.10.2008 antamassaan tuomiossa. Kassaatiovalitus Tribunal Supremoon (ylin tuomioistuin, Espanja) jätettiin tutkimatta 4.2.2010 annetulla määräyksellä. Audiencia Nacionalen tuomiosta tuli siten lainvoimainen, ja ECI:n velka

23 907 artikla.

24 905 artiklan 3 kohta ja 906 a artikla.

25 Prenatal toteaa kirjallisissa huomautuksissaan, että se toimitti kaksi hakemusta: ensimmäisen, tullikoodeksin 239 artiklaan perustuvan hakemuksen 8.5.2006 ja toisen, 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaan perustuvan hakemuksen 23.1.2009.

26 Määräys 9.12.2013, El Corte Inglés v. komissio, (T-38/09, ei julkaistu, EU:T:2013:675).

peruutettiin.[27] Unionin yleinen tuomioistuin päätti 9.12.2013, että päätöstä REM 03/07 koskeva ECI:n kumoamiskanne oli vailla kohdetta osapuolten päinvastaisista väitteistä ja siitä huolimatta, että osapuolet olisivat halunneet, että unionin yleinen tuomioistuin lausuu kyseisen päätöksen pätevyydestä.[28]

25. Näyttää siltä, ettei Prenatal ole kansallisella tasolla riitauttanut Espanjan viranomaisten vastaavaa päätöstä. Espanjan viranomaiset hylkäsivät 12.5.2009 Prenatalin peruutushakemuksen päätöksen REM 03/07 perusteella. Prenatal riitautti päätöksen Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluñassa (Katalonian alueellinen taloudellis-hallinnollinen tuomioistuin, Espanja; jäljempänä TEARC). TEARC hylkäsi valituksen. Prenatal valitti tämän jälkeen Tribunal Superior de Justicia de Cataluñaan (Katalonian itsehallintoalueen ylioikeus, jäljempänä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin).

26. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että on välttämätöntä hakea ohjausta unionin tuomioistuimelta. Se muistuttaa, että TEARCin tuomio perustui komission päätökseen REM 03/07, kun taas Prenatal väittää, että tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 239 artiklan edellytykset ovat täyttyneet ja siksi sillä on oikeus kyseisten tullien peruuttamiseen tai palauttamiseen.

27. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee näin ollen seuraavaa:

”1) Onko 3.11.2008 tehty komission päätös K(2008) 6317 lopullinen (asia REM 03/07), joka liittyy Jamaikalta peräisin oleviksi ilmoitettujen tekstiilituotteiden tuontiin ja jossa todetaan, että kantamatta jätetyt tuontitullit on kannettava jälkitullauksin ja ettei tuontitullien peruuttamista voitu oikeuttaa erityistilanteella, unionin oikeuden ja erityisesti yhteisön tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 239 artiklan vastainen?

2) Kun peruuttamisen hakemisen jälkeen komissio ilmoittaa päätöksestä, jonka mukaan tapauksessa ilmenee toiseen, aikaisempaan ja sen jo ratkaisemaan tapaukseen rinnastettavia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, tai päätöksestä, jonka mukaan rinnastettavissa olevan tapauksen käsittely on kesken, onko jompaakumpaa näistä päätöksistä pidettävä toimena, joka oikeudellisen sisältönsä osalta sitoo sen jäsenvaltion viranomaisia, jossa peruuttamista haetaan, ja johon peruuttamista [asetuksen (ETY) N:o 2913/92 239 artikla] tai jälkikäteen tileihin kirjaamatta jättämistä (mainitun yhteisön tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohta) hakenut henkilö voi siis hakea muutosta?

3) Jos mainittua päätöstä ei pidetä sellaisena komission päätöksenä, jolla on sitova oikeudellinen sisältö, onko tällöin kansallisten viranomaisten tehtävänä arvioida, ovatko tapausten tosiseikat ja oikeudelliset seikat toisiinsa rinnastettavia?

4) Jos edeltävään kysymykseen vastataan myöntävästi, onko silloin, jos tällainen tarkastelu on suoritettu ja on päädytty siihen, ettei samankaltaisia seikkoja ole, sovellettava [asetuksen N:o 2454/93] 905 artiklan 1 kohtaa, ja onko komission siis tehtävä päätös, jonka oikeudellinen sisältö sitoo kansallisia viranomaisia?”

27 Näitä melko monimutkaisia rinnakkaisia menettelyjä on selvitetty määräyksessä 9.12.2013, El Corte Inglés v. komissio (T-38/09, ei julkaistu, EU:T:2013:675, 6–9 ja 17 kohta).

28 Ks. määräys 9.12.2013, El Corte Inglés v. komissio (T-38/09, ei julkaistu, EU:T:2013:675, 26–41 kohta). Määräyksen 42–84 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin tutki ja hylkäsi seitsemän väitettä (jotka ECI, ECI ja komissio yhdessä ja pelkästään komissio esittivät), joilla kanteen jatkamista perusteltiin, ennen kuin se päätti, että kanne on vailla kohdetta, ja velvoitti asianosaiset vastaamaan omista oikeudenkäyntikustannuksistaan.

28. Prenatal, Espanjan hallitus ja komissio esittivät kirjallisia huomautuksia. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti unionin tuomioistuin pyysi asianosaisia käsittelemään istunnossa seuraavia kolmea kysymystä: i) Jamaikan viranomaisille pöytäkirjassa 1 olevien 15 ja 32 artiklan mukaisesti kuuluvien velvollisuuksien laajuutta; ii) sitä, missä määrin voidaan harkita uutta argumenttia, joka koskee sitä, ettei komissio ole varmistanut sopimuksen asianmukaista soveltamista; ja iii) toisen, kolmannen ja neljännen kysymyksen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Asianosaiset esittivät suullisia lausumia ja vastasivat kysymyksiin 25.10.2018 pidetyssä istunnossa.

Arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

29. Espanjan hallitus väittää, että kaikki neljä kysymystä voidaan ottaa tutkittavaksi. Komissio on kuitenkin esittänyt epäilyjä toisen, kolmannen ja neljännen kysymyksen merkityksellisyydestä. Se toteaa, että nämä kysymykset koskevat kansallisten viranomaisten harkintavaltaa päätyä erilaiseen ratkaisuun Prenatalin osalta kuin komissio ECI:n osalta. Näyttää kuitenkin olevan selvää, että sekä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin että TEARC sovelsivat komission ECI:tä koskevaa ratkaisua Prenataliin, koska ne katsoivat, että Prenatalin tilanteeseen liittyi samankaltaisia (tai täysin samanlaisia) tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja. Kysymykset siitä, voivatko kansalliset viranomaiset käyttää harkintavaltaa, ovat siksi merkityksettömiä.

30. En yhdy (täysin) komission epäilyihin. Käsittelen kutakin kysymystä vuorotellen.

31. Toisessa kysymyksessä on kaksi erillistä näkökohtaa: ensinnäkin, mitä oikeudellisia vaikutuksia on sillä, että komissio palauttaa (renvoi) asian soveltamisasetuksen 905 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja toiseksi, olisiko Prenatal voinut riitauttaa palauttamisen kyseisenä ajankohtana (vuonna 2006). Jälkimmäisen osalta Prenatal ei epäilemättä voi nyt riitauttaa palauttamista koskevaa kirjettä, eikä ole selvää, onko vastaus tähän kysymykseen merkityksellinen käsiteltävänä olevan asian kannalta.[29] Sitä vastoin jäsenvaltioiden viranomaisten harkintavallan laajuus palauttamista koskevan päätöksen yhteydessä on selvästi merkityksellinen. Kolmas ja neljäs kysymys liittyvät todellakin toiseen kysymykseen, ja niissä kysytään, voivatko jäsenvaltioiden viranomaiset tehdä omat peruutushakemusta koskevat päätelmänsä sen mukaan, sitooko kyseinen päätös niitä virallisesti.

32. Näin ollen toisen kysymyksen ensimmäisellä osalla sekä kolmannella ja neljännellä kysymyksellä pyritään mielestäni pääasiassa selvittämään, voivatko Espanjan (tulli- ja oikeus)viranomaiset päätyä erilaiseen lopputulokseen Prenatalin tapauksessa kuin komissio ECI:n tapauksessa. Ne olisivat erityisen merkityksellisiä, jos tuomioistuin katsoo vastauksena ensimmäiseen kysymykseen, että päätös REM 03/07 on pätemätön.

33. Siksi tavanomaisen olettaman mukaisesti pitäisi mielestäni katsoa, että toisen kysymyksen ensimmäisellä osalla ja kolmannella ja neljännellä kysymyksellä on merkitystä asian ratkaisun kannalta.[30]

29 Näin ollen tässä menettelyssä *ei* ole väitetty, että Prenatalilla oli mahdollisuus riitauttaa EU:n toimenpiteet suoraan SEUT 263 artiklan nojalla ja siksi sen ei pitäisi nyt voida riitauttaa niiden pätevyyttä SEUT 267 artiklan mukaisessa menettelyssä. Päätös asiassa REM 03/07 koski ECI:tä. On (vähintäänkin) kyseenalaista, olisiko Prenatalilla ollut asiavaltuus riitauttaa ”palauttamista” koskeva kirje.

30 Tuomio 8.9.2010, Winner Wetten (C-409/06, EU:C:2010:503, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

”Uusi” argumentti

34. Osana tullikoodeksin 239 artiklaa koskevia väitteitään Prenatal väittää, ettei komissio täyttänyt velvoitettaan varmistaa Cotonoun sopimuksen asianmukainen soveltaminen. Tämä on uusi argumentti siinä mielessä, ettei tätä nimenomaisesti käsitelty päätöksessä REM 03/07 [31] eikä unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetussa kumoamiskanteessa. [32] Komissio totesi istunnossa, ettei sitä voida arvostella siitä, ettei se ollut käsitellyt tätä uutta argumenttia ennen tätä menettelyä, koska ECI ei ollut esittänyt sitä peruutushakemuksessaan. Prenatal katsoi, että komissio oli itse asiassa käsitellyt tätä väitettä päätöksen REM 03/07 70 kohdassa, jossa se totesi, ettei se ole havainnut muita seikkoja, joiden perusteella kyseessä saattaisi todennäköisesti olla erityistilanne. Ei myöskään ole mitään estettä sille, että argumentti esitetään SEUT 267 artiklan mukaisessa ennakkoratkaisumenettelyssä, ja komission on joka tapauksessa mietittävä, onko sen toiminta vaikuttanut erityistilanteeseen.

35. Mielestäni tämä uusi argumentti voidaan esittää nyt käsiteltävässä asiassa. Prenatalilla ei ollut oikeutta tai mahdollisuutta esittää perusteluitaan ECI:n peruutushakemusta koskevan menettelyn missään vaiheessa. Ainostaan ECI:llä oli tällainen oikeus. [33] SEUT 267 artiklan mukaisessa menettelyssä asianosaiset, jotka ovat nimenomaan Prenatalin kaltaisessa tilanteessa, voivat nyt edistää asiaansa ilman, että rajoitetaan argumentteja, joita ne voivat esittää. [34]

Ensimmäinen kysymys

36. Käsittelen ensin tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan perusteella esitettyä väitettä, minkä yhteydessä on tarkasteltava pöytäkirjassa 1 olevien 15 ja 32 artiklan tulkintaa, ja tämän jälkeen tutkin väitettyä tullikoodeksin 239 artiklan mukaista ”erityistilannetta”. [35]

Tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohta

37. Jotta tullit peruutetaan tai palautetaan hakijalle, kolmen kumulatiivisen edellytyksen on täytyttävä 220 artiklan 2 kohdan b kohdan mukaisesti. [36] Ensinnäkin on osoitettava, että virhe todistuksessa johtuu siitä, että tulliviranomaiset ”tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää”, että tavarat eivät täyttäneet etuuskohtelua koskevia vaatimuksia. Toiseksi hakijan on pitänyt toimia vilpittömässä mielessä, tai se ei ole voinut kohtuudella havaita viranomaisten virhettä. Kolmanneksi edellytetään, että hakija on noudattanut kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä.

38. Nyt käsiteltävässä asiassa on kyse ainoastaan ensimmäisestä edellytyksestä arvioitaessa päätöksen REM 03/07 pätevyyttä. Toinen ja kolmas edellytys koskevat kiistatta erikseen Prenatalia, eikä komissio tutkinut niitä päätöksen REM 03/07 yhteydessä, jossa keskityttiin ainoastaan ECI:hin.

31 Päätöksen REM 03/07 60 kohdassa ECI on ilmeisesti väittänyt, ettei komissio ollut ilmoittanut yhteisön tuojille epäilyistään, mutta tämä on mielestäni sisällöltään eri argumentti kuin nyt esitetty.

32 Määräys 9.12.2013, El Corte Inglés v. komissio (T-38/09, ei julkaistu, EU:T:2013:675, 59 ja 60 kohta).

33 Ks. mm. soveltamisasetusten 906 a artikla ja edellä 18 kohta.

34 Määräys 9.12.2013, El Corte Inglés v. komissio (T-38/09, ei julkaistu, EU:T:2013:675, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Tämä erillinen lähestymistapa on mielestäni asianmukainen, koska kullakin artiklalla on omat tavoitteensa: tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdalla pyritään suojelemaan talouden toimijan *perusteltua luottamusta* siihen, että tullien kantamista jälkitullauksin tai siitä luopumista koskevaan päätökseen sisältyvät seikat ovat perusteltuja (tuomio 14.5.1996, Faroe Seafood ym., C-153/94 ja C-204/94, EU:C:1996:198, 87 kohta), kun taas jälkimmäinen on ”yleinen kohtuullistamislauseke” (tuomio 25.7.2008, C.A.S. v. komissio, C-204/07 P, EU:C:2008:446, 85 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Tuomio 15.12.2011, Afasia Knits Deutschland (C-409/10, EU:C:2011:843, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

39. Sellaisen ennakkoratkaisukysymyksen yhteydessä, jossa kyseenalaistetaan unionin toimen, kuten päätöksen REM 03/07, pätevyys, tuomioistuimen valvonta on rajoitettua. Komissiolla on laaja harkintavalta, kun se arvioi Espanjan tulliviranomaisten ja ECI:n sille toimittamia todisteita. Näin ollen unionin tuomioistuin ei voi korvata komission arviointia omalla arvioinnillaan, ellei komissio ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, jollainen on esimerkiksi se, että komissio ei ole tutkinut ”huolellisesti ja puolueettomasti kaikkia kyseiseen asiaan liittyviä merkityksellisiä seikkoja, joihin asiassa tehdyt päätelmät perustuvat”. [37]

40. Prenatal väittää, [38] että komissio teki ilmeisen virheen, kun se totesi, että Jamaikan viranomaiset *eivät tienneet* EUR.1-tavaratodistusten sääntöjenvastaisuuksista. Tämän väitteen tueksi se toteaa, että tämä tieto käy ilmi i) JAMPROn [39] vuonna 1998 laatimasta kyseisiä vientiyrityksiä koskevasta tarkastuskertomuksesta, josta ilmeni selvä ero tuotantokapasiteetin ja vietyjen tavaroiden määrän välillä; ii) siitä, että vuonna 1998 Italian ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset olivat pyytäneet myönnettyjen todistusten valvontaa jälkikäteen – ja näihin pyyntöihin Jamaikan viranomaiset vastasivat vuonna 2000 (jos ylipäätään vastasivat) ja esittivät eroja koskevat selitykset, jotka eivät kuitenkaan olleet uskottavia; ja iii) OLAFin vuoden 2005 tutkimuksiin osallistuneen Espanjan tulliviranomaisten virkamiehen kertomuksesta, jonka mukaan muun muassa Jamaikan vapaa-alueen virkamiehet mainitsivat, että asianmukaisia toimia ei ollut toteutettu Kiinasta tuotujen tavaroiden osalta ennen niiden edelleenvientiä.

41. Prenatal väittää toissijaisesti, että komissio oli väärässä, kun se ei todennut, että Jamaikan viranomaisten *olisi pitänyt tietää* EUR.1-tavaratodistusten sääntöjenvastaisuudesta. Tässä se tulkitsee Jamaikan viranomaisille sopimuksen liitteessä V olevassa pöytäkirjassa 1 ja erityisesti sen 15 artiklan 5 kohdassa ja 32 artiklassa asetettuja velvoitteita siten, että kyseisiä viranomaisia vaadittiin toteuttamaan fyysisiä tarkastuksia viedyille tuotteille, mitä ne eivät kuitenkaan tehneet. Jos ne olisivat tehneet fyysisiä tarkastuksia, ne olisivat havainneet sääntöjenvastaisuudet. Prenatal tukeutuu pääasiassa Jamaikan Trade Boardin tammikuussa 2006 laatimiin pöytäkirjoihin, joissa vahvistetaan muun muassa, ettei merkityksellisenä ajankohtana ollut käytössä fyysisiä tarkastuksia koskevaa järjestelmää.

42. Hakijalla, joka pyrkii osoittamaan, että kyseiset tulliviranomaiset *tiesivät* sääntöjenvastaisuuksista, on suuri todistustaakka. Hänen on osoitettava, että kyseiset viranomaiset *tosiasiallisesti* tiesivät virheestä. [40] Tietoisuutta koskevien todisteiden on oltava erittäin luotettavia ja selkeitä, ne eivät saa olla pelkästään suggestiivisia. Todisteiden on oltava laadultaan sellaisia, että ne kumoavat olettaman siitä, *etteivät* viranomaiset tienneet asiasta. Jos asiakirjatodisteet, jotka itse asiassa muodostavat institutionaalisen tunnustuksen, puuttuvat, tällainen suuri todistustaakka täyttyy vain harvoin.

43. Todisteet, joihin ECI tukeutui peruutushakemuksessaan ja joihin Prenatal vetoaa jälleen unionin tuomioistuimessa, eivät ole luonteeltaan sellaisia, että ne todennäköisesti täyttävät kyseisen todistustaakan. Ei voida luottaa siihen, että JAMPROn kertomuksessa, joka koski kahden viikon ajanjaksoa heinäkuussa 1998, osoitetaan tulliviranomaisten tietotaso tammikuun 2002 ja maaliskuun 2005 välisenä aikana. Se tosiseikka, että Jamaikan tulliviranomaiset tiesivät JAMPROn kertomuksesta mutta tyytyivät siihen, että niiden oli selvitettävä ainoastaan 8 prosentin ero viennin määrän ja

37 Ks. muun muassa tuomio 21.11.1991, Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, 13 kohta); tuomio 9.11.1995, France-aviation v. komissio (T-346/94, EU:T:1995:187, 34 kohta); tuomio 8.7.2010, Afton Chemical (C-343/09, EU:C:2010:419, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja tuomio 19.2.1998, Eyckeler & Malt v. komissio (T-42/96, EU:T:1998:40, 77 ja 140 kohta).

38 Keskityn tässä ratkaisuehdotuksessa Prenatalin kirjallisissa huomautuksissa ja istunnossa esittämiin argumentteihin. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esitti lyhyesti ennakkoratkaisupyynnössään monia argumentteja.

39 ”JAMPRO” oli akronyymi ilmaisusta ”Jamaica Promotions Corporation”, joka oli ymmärtääkseni Jamaikan valtion virasto. Sen tehtävät siirrettiin ”Jamaica Trade Board” -nimiselle elimelle vuonna 2002.

40 Peruutuksen hakijalla on todistustaakka siitä, että oli ”ilmeistä”, että todistuksen myöntäneet viranomaiset tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää: tuomio 9.3.2006, Beemsterboer Coldstore Services (C-293/04, EU:C:2006:162, 45 kohta).

tuotantokapasiteetin välillä (verrattuna JAMPROn ilmoittamaan 252–559 prosentin eroon),[41] ei mielestäni ole ratkaiseva. Kahden virkamiehen – joiden tarkkaa asemaa Jamaikan tulliviranomaisten hierarkiassa ei ole osoitettu – (riidanalaisten) näkemysten ei voida kohtuudella katsoa edustavan *kaikkien* kyseisten tulliviranomaisten tietämystä.

44. En hyväksy siksi väitettä, jonka mukaan komissio teki ilmeisen arviointivirheen, kun se totesi JAMPROn vuoden 1998 tarkastuskertomuksen,[42] Jamaikan tulliviranomaisten jälkivalvontaa koskeviin pyyntöihin antamien vastausten[43] ja tiettyjen tulliviranomaisten virkamiesten todisteiden[44] perusteella, etteivät Jamaikan viranomaiset tienneet EUR.1-tavaratodistusten sääntöjenvastaisuuksista.

45. Päädyn samaan tulokseen toissijaisesti esitetyn väitteen osalta, jonka mukaan Jamaikan tulliviranomaisten *olisi pitänyt tietää* näistä sääntöjenvastaisuuksista.

46. Prenatalin väite perustuu siihen, että Jamaikan tulliviranomaisten positiivisena, lakisääteisenä velvollisuutena on tehdä *fyysisiä* tarkastuksia maasta viedyille tuotteille eikä pelkästään paperipohjaisia tarkastuksia. Prenatal tulkitsee tämän velvollisuuden sisältyvän sopimuksen liitteessä V olevan pöytäkirjan 1 15 ja 32 artiklaan.

47. En tulkitse näitä määräyksiä tuolla tavalla.

48. Ensinnäkin pöytäkirjan 1 15 artiklassa kuvataan menettelyä, jolla viejä saa EUR.1-tavaratodistuksen. Siinä korostetaan paperiasiakirjoihin perustuvaa jäljitysketjua. Tehtävät ja velvollisuudet on jaettu viejien ja myöntävien tulliviranomaisten kesken. Viejän on täytettävä EUR.1-tavaratodistus ja hakemuslomake (15 artiklan 2 kohta) ja ”oltava valmis milloin tahansa sen vievän – – tulliviranomaisten pyynnöstä – – esittämään kaikki tarvittavat asiakirjat, joilla todistetaan tuotteiden alkuperäasema” (15 artiklan 3 kohta). Tulliviranomaisten on ”toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet” tuotteiden alkuperäaseman tarkastamiseksi, ja ne ”voivat vaatia mitä tahansa todistusaineistoa ja tarkastaa viejän tilejä tai tehdä muita tarpeellisina pitämiään tarkastuksia” (15 artiklan 5 kohta).

49. Mikään 15 artiklassa ja erityisesti sen 5 kohdassa ei velvoita tulliviranomaisia toteuttamaan tiettyjä tai tietyntyyppisiä toimenpiteitä, varsinkaan suorittamaan fyysisiä tarkastuksia toistuvasti tai muutoin. Cotonoun sopimuksen 15 artiklan 5 kohdan ensimmäisellä rivillä olevaa näennäisesti normatiivista sanaa ”on” (”shall”) lievennetään samassa lauseessa olevalla sanalla ”tarvittavat”. Se, mitä vaaditaan, on näin ollen jätetty täysin näiden viranomaisten harkittavaksi. Tätä harkintavaltaa korostetaan lisäämällä sana ”kaikki” sanojen ”tarvittavat toimenpiteet” eteen. Tämän tarkoituksena on pikemminkin vahvistaa viranomaisten harkintavaltaa kuin ehdottaa, että tietyntyyppinen tarkastusmenettely on toteutettava. Olen siksi samaa mieltä komission kanssa siitä, että 15 artiklan 5 kohdassa pelkästään oikeutetaan Jamaikan tulliviranomaiset suorittamaan fyysisiä tarkastuksia, jos ne pitävät niitä tarpeellisina.[45] Edellä esitetyn perusteella ei voida arvostella sitä, että Jamaikan tulliviranomaiset näyttävät turvautuneen mieluummin paperipohjaiseen tarkastusmenettelyyn.[46]

41 Kuten ilmenee niiden helmikuussa 2000 antamissa vastauksissa Italialle ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle. Sillä seikalla, että nämä kirjeet on ilmeisesti lähetetty myöhässä, mikä väitetysti rikkoo sopimuksen liitteessä V olevan pöytäkirjan I 32 artiklan 5 kohtaa, ei ole merkitystä arvioitaessa Jamaikan viranomaisten tietotasoa kyseisenä ajankohtana.

42 Ks. päätöksen REM 03/07 38–42 kohta.

43 Ks. päätöksen REM 03/07 27–34 kohta ja erityisesti 31–33 kohta.

44 Ks. päätöksen REM 03/07 52 ja 53 kohta. Totean tässä vaiheessa, että komission huomautusten 59 kohdassa komissio viittaa kirjelmiin, jotka se esitti unionin yleiselle tuomioistuimelle asian käsittelyn yhteydessä ja jotka johtivat määräykseen 9.12.2013, El Corte Inglés v. komissio (T-38/09, ei julkaistu, EU:T:2013:675). En ole ottanut niitä huomioon. Kaikki väitteet on sisällytettävä unionin tuomioistuimelle esitettyihin huomautuksiin, eikä niitä saa sisällyttää vaivihkaa liitteisiin, joissa on tässä tapauksessa *lisäperusteluja* yhteensä yli 70 sivun verran (espanjaksi).

45 Ks. analogisesti tuomio 17.7.1997, Pascoal & Filhos (C-97/95, EU:C:1997:370, 65 ja 66 kohta), jossa tulkitaan samankaltaisia säännöksiä.

46 Prenatal korosti ”valtuutetun viejän” asemaa, jonka voi saada pöytäkirjan 1 20 artiklan mukaisesti. Kyseisen aseman ansiosta viejät voivat itse vahvistaa, että tavarat ovat oikeutettuja etuuskohteluun. Kyseinen asema ei kuitenkaan tarkoita, että *kaikkiin muihin* tarkastuksiin on kuuluttava fyysisiä tarkastuksia.

50. Toiseksi pöytäkirjassa 1 olevassa 32 artiklassa edellytetään, että tulliviranomaiset, jotka myönsivät EUR.1-tavaratodistukset, suorittavat tarkastuksia i) pistokokein ja myös ii) jäsenvaltion pyynnöstä. Jos jäsenvaltio esittää tällaisen pyynnön, sen on palautettava kaikki asiaa koskevat asiakirjat auttaakseen myöntäviä viranomaisia tarkastuksessa (32 artiklan 2 kohta). Saatuaan kyseiset asiakirjat viranomaisilla ”on oikeus vaatia todistusaineistoa ja tarkastaa – –” (32 artiklan 3 kohta). Jos tämä tarkastus näyttää myöhemmin ”osoittavan, että tämän pöytäkirjan määräyksiä rikotaan”, 32 artiklan 7 kohdassa määrätään, että suoritetaan (muun muassa) ”tarvittavat tutkimukset”.

51. Mielestäni 32 artiklassa ei aseteta Jamaikan tulliviranomaisille absoluuttista tai positiivista velvoitetta suorittaa fyysisiä tarkastuksia, ei varsinkaan tiettynä ajankohtana tai säännöllisin väliajoin. Vaikka niillä onkin kiistatta oikeus suorittaa fyysinen tarkastus, mikään ei velvoita niitä siihen. Saatuaan jäsenvaltion tulliviranomaisten lähettämät 32 artiklan mukaiset pyynnöt Jamaikan tulliviranomaiset pystyivät täyttämään velvoitteensa tarkistaa kyseessä olevat toimenpiteet saatavilla olevien asiakirjatodisteiden sekä asianmukaisten tutkimusten avulla.

52. En näin ollen hyväksy Prenatalin väitettä, jonka mukaan Jamaikan tulliviranomaiset eivät tienneet sääntöjenvastaisuudesta, koska ne eivät olleet täyttäneet velvollisuuttaan suorittaa fyysisiä tarkastuksia. Vaikka Jamaikan Trade Boardin pöytäkirjassa esitettiin (yksittäinen) lausuma, jonka mukaan tarkastusjärjestelmää ei koskaan toteutettu, komissio ei tehnyt ilmeistä arviointivirhettä tältä osin. Päätyessäni tähän lopputulokseen en väitä, etteivätkö viejävaltion tulliviranomaisten tietoon tulleet lukuisat todisteet voi koskaan horjuttaa tasapainoa siten, että fyysisen tarkastuksen katsotaan olevan tarpeen. Nyt käsiteltävässä tapauksessa unionin tuomioistuimelle toimitetulla aineistolla ei mielestäni kuitenkaan ole tällaista vaikutusta.

Tullikoodeksin 239 artikla

53. Jotta voidaan osoittaa todeksi väite, jonka mukaan kysymyksessä on tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettu erityistilanne, hakijan on osoitettava, että se ”on poikkeuksellisessa tilanteessa suhteessa muihin samaa toimintaa harjoittaviin toimijoihin ja että sille ei ilman näitä olosuhteita olisi aiheutunut haittaa tullien kirjaamisesta tileihin jälkikäteen”.[47] Hakijalla on näin ollen todistustaakka.

54. Koska tätä argumenttia pohditaan ensimmäistä kertaa nyt käsiteltävässä asiassa, unionin tuomioistuimen oikeudellinen valvonta ei rajoitu siihen, että se arvioi, onko komissio tehnyt ilmeisen arviointivirheen. Unionin tuomioistuimen on pikemminkin päätettävä, onko komissio ”verrannut toisiinsa yhtäältä yhteisön intressiä yhteisön tullisäännösten – – noudattamiseen ja toisaalta vilpittömässä mielessä toimineen maahantuojan intressiä sellaisen vahingon välttämiseen, joka ylittää tavanomaisen kaupalliseen toimintaan kuuluvan riskin”.[48]

55. Unionin tuomioistuimen mukaan erityistilanne voi syntyä, jos komissio on valvonut ”puutteellisesti” kansainvälisen sopimuksen soveltamista.[49] Komission on perussopimusten ja niiden nojalla tehtyjen sopimusten valvojana varmistuttava siitä, että kolmas maa täyttää asianmukaisesti velvoitteet, joihin se on sitoutunut EU:n kanssa tekemässään sopimuksessa, käyttäen sopimuksessa määrättyjä tai sen nojalla tehdyissä päätöksissä täsmennettyjä keinoja.[50]

47 Tuomio 25.7.2008, C.A.S. v. komissio (C-204/07 P, EU:C:2008:446, 88 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Useampi kuin yksi talouden toimija voi väittää olevansa samanaikaisesti ”erityistilanteessa”: ks. muun muassa tuomio 17.2.2011, Bolton Alimentari (C-494/09, EU:C:2011:87, 55, 56 ja 61 kohta).

48 Tuomio 25.7.2008, C.A.S. v. komissio (C-204/07 P, EU:C:2008:446, 93 kohta).

49 Tuomio 25.7.2008, C.A.S. v. komissio (C-204/07 P, EU:C:2008:446, 92 kohta).

50 Tuomio 25.7.2008, C.A.S. v. komissio (C-204/07 P, EU:C:2008:446, 95 kohta) ja SEUT 211 artikla.

56. Tähän velvoitteeseen kuuluu kahden kilpailevan periaatteen punninta. Yhtäältä on otettava huomioon *keskinäisen luottamuksen* periaate, joka muodostaa kansainvälisten kauppasopimusten perustan. Näin ollen komission (ja jäsenvaltioiden viranomaisten) on – ainakin lähtökohtaisesti – hyväksyttävä Jamaikan kaltaisen viejävaltion viranomaisten lausumat sellaisenaan.[51] Toisaalta Cotonoun sopimuksesta on taloudellista hyötyä lähinnä yhdelle osapuolelle (AKT-valtioille), ja sen etuuskohtelujärjestelmä houkuttelee häikäilemättömiä toimijoita sääntöjen kiertämiseen ja väärinkäyttöön. Tästä seuraa, että komission on huolehdittava erityisen tarkasti valvonta- ja seurantavelvoitteistaan.

57. Prenatal toteaa yleisesti, että komissiota vaadittiin toteuttamaan toimenpiteitä petollisen toiminnan estämiseksi, ja erityisesti, että komission olisi pitänyt valvoa Jamaikan viranomaisia. Prenatal painottaa siten pikemminkin valvontaa ja ehkäisemistä kuin jälkikäteen tehtävää tutkintaa ja toteutettavia toimia. Lyhyesti sanottuna komissiota syytetään *passiivisuudesta*, vaikka siltä edellytettiin lainsäädännössä *aktiivisuutta*.

58. Prenatal esittää todisteita, jotka osoittavat, ettei komissio toteuttanut valvontatoimia, ja tukeutuu kahdessa komission tiedonannossa ja Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa esitettyihin lausuntoihin.[52] Prenatal viittaa pöytäkirjassa 1 olevassa 37 artiklassa perustettuun tulliyhteistyökomiteaan, jonka yleisenä tehtävänä on varmistaa pöytäkirjan moitteeton ja yhdenmukainen soveltaminen ja jonka jäsen komissio on, ja vetoaa erityisesti 37 artiklan 2 kohtaan, jossa vaaditaan, että komitea ”tarkastelee säännöllisin väliajoin alkuperäsääntöjen soveltamisen vaikutusta AKT-valtioihin”. Prenatal vetoaa myös pöytäkirjassa 1 olevan 31 artiklan 2 kohtaan, jossa edellytetään, että unioni, merentakaiset maat ja alueet ja AKT-valtiot ”avustavat toisiaan toimivaltaisten tullihallintojen välityksellä tarkastaessaan EUR.1-tavaratodistusten, kauppalaskuilmoitusten ja hankkijan ilmoitusten aitoutta”.

59. Mielestäni Prenatal tekee liian pitkälle meneviä johtopäätöksiä mainituista määräyksistä. Pöytäkirjassa 1 olevan 31 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että asiakirjojen aitous varmistetaan ”toimivaltaisten tullihallintojen välityksellä”. Tämä tehtävä on jaettu. Komissio ei siis itse hallinnoi unionin tullijärjestelmää. Ensikäden vastuu on kiistatta viejä- ja tuojajäsenvaltioiden tulliviranomaisilla. Jäsenvaltioiden tulliviranomaiset tekevät siis suuren osan seuranta- ja valvontatyöstä. Pöytäkirjassa 1 olevassa 32 artiklassa näille viranomaisille annetaan oikeus vaatia tietyntyyppisiä toimia AKT-valtioiden vastaavilta viranomaisilta ja peruuttaa etuuskohtelu, jos esimerkiksi niillä on aihetta epäilyyn ja jos vastaukset tarkastuspyyntöä koskeviin kirjeisiin ovat myöhässä (32 artiklan 6 kohta). Komissio ei kuitenkaan täytä velvollisuuttaan, jos se ei ota selvää jäsenvaltioiden merkityksellisestä kehityksestä eikä siksi ryhdy asianmukaisiin toimenpiteisiin. Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimen käytettävissä olevien todisteiden vähäisyys viittaa kuitenkin siihen, että komissio *oli* yhteydessä jäsenvaltioiden tulliviranomaisiin. Komissio totesi suullisessa käsittelyssä, että Saksa ilmoitti sille vuonna 2003 jäsenvaltioiden kirjeistä, joissa pyydettiin tarkastuksia. OLAFin menettely aloitettiin maaliskuussa 2004, ja se johti Jamaikalla helmi- ja maaliskuussa 2005 tehtyihin tarkastuksiin. Asiasta keskusteltiin ainakin syyskuussa 2004 järjestetyissä tapaamisissa. Edellä esitetyn perusteella ei voida kohtuudella sanoa, että komissio oli täysin passiivinen, vaikka näin jälkikäteen arvioiden olisi ollut

51 Cotonoun sopimuksen osalta ks. tuomio 15.12.2011, Afasia Knits Deutschland (C-409/10, EU:C:2011:843, 28 ja 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Ks. analogisesti myös tuomio 25.7.2018, komissio v. Combaro (C-574/17 P, EU:C:2018:598, 50, 55 ja 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

52 Komission tiedonanto neuvostolle, Toimintasuunnitelma etuuskohtelukauppaa koskevien menettelyjen toiminnan seuraamiseksi, COM(2014) 105 final, 26.2.2014; komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle – Alkuperäsäännöt etuuskohtelukauppaa koskevissa järjestelyissä – Suuntaviivat tulevaisuutta varten, KOM(2005) 100 lopullinen, 16.3.2005; erityiskertomus nro 2/2014, Euroopan tilintarkastustuomioistuin, ”Hallinnoidaanko etuuskohtelukauppaa koskevia menettelyjä asianmukaisesti?”.

toivottavaa, että lisätoimiin tai ripeämpiin toimiin olisi ryhdytty.[53] Huomautan myös, että 37 artiklan 2 kohdan mukaan tulliyhteistyökomitean tehtävänä on tarkastella alkuperäsääntöjen soveltamisen vaikutusta Jamaikan kaltaisiin valtioihin eikä valvoa aktiivisesti näiden sääntöjen soveltamista.

60. Tästä seuraa, että mielestäni komissio ei rikkonut Cotonoun sopimuksen mukaisia erityisiä velvoitteitaan. Nähdäkseni yleinen ”hyvän hallinnon velvoite” ei riitä siihen, että komissiolle asetetaan positiivisia velvoitteita, joita olisi vaadittu, jotta tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettu ”erityistilanne” syntyisi.[54]

61. Nyt käsiteltävässä asiassa sovellettavat oikeudelliset vaatimukset ovat näin ollen hyvin erilaiset kuin ne, joiden perusteella unionin tuomioistuin aiemmissa tapauksissa vahvisti erityistilanteen olemassaolon. Tuomiossa C.A.S. v. komissio esimerkiksi tilanne oli se, että komissio ei ollut kaikilta osin ottanut selvää asioista, vaikka sillä oli oikeudellinen velvoite tehdä niin unionin ja Turkin välisen sopimuksen erityisehtojen mukaan.[55] Vastaavasti tuomiossa Eyckeler & Malt v. komissio kyseessä olleessa tilanteessa komissiolla oli nimenomainen velvoite valvoa naudanlihan tuontia Argentiinasta kymmenen päivän välein sen varmistamiseksi, että naudanlihaa koskevaa kiintiötä sovellettiin asianmukaisesti. Komissio tiesi, että kiintiö oli ylitetty, eikä se toteuttanut valvontatoimia, joiden avulla kiintiön ylitykset olisi voitu havaita, ja tämä oli ”vakava laiminlyönti”.[56] Tuomiossa Kaufring ym. v. komissio unionin yleinen tuomioistuin luetteli Turkin pitkän ajanjakson aikana tapahtuneet laiminlyönnit täyttää voimassa olevan Cotonoun sopimuksen erityisehtojen mukaiset velvoitteet ja totesi, että komissio ei riitauttanut näitä laiminlyöntejä, vaikka sillä oli toimivalta tehdä niin.[57]

62. Siksi ehdotan, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan, että unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta aineistosta ei ole ilmennyt sellaista seikkaa, joka vaikuttaisi asiaa REM 03/07 koskevan päätöksen K(2008) 6317 lopullinen pätevyyteen.

Toinen, kolmas ja neljäs kysymys

Toinen kysymys

63. Komission päätös hylätä tapauksen siirto soveltamisasetuksen 905 artiklan mukaisesti jäädyttää asianomaisten tulliviranomaisten peruutus- tai palautushakemusta koskevan harkintavallan, kunnes komissio on tehnyt päätöksen rinnakkaisessa tapauksessa.[58] Tällaisessa erityisessä ja rajatussa tapauksessa palauttamista (renvoi) koskevalla päätöksellä on siksi lykkäävää oikeusvaikutus.

64. Prenatal ei kuitenkaan voi riitauttaa tätä päätöstä ja/tai sen ilmoittamista Espanjan tulliviranomaisille. Jotta Prenatal voi riitauttaa toiselle osoitetun kirjeen/ilmoituksen, sen on osoitettava, että kirje koski sitä suoraan[59] ja erikseen[60]. Suoraan koskemisen osalta en ymmärrä, mitä oikeusvaikutuksia palauttamista koskevalla kirjeellä on Prenatalin tilanteeseen. Tulliviranomaiset

53 Selvyyden vuoksi esitän liitteessä I taulukon, jossa on aikajärjestyksessä asianosaisten mainitsemat keskeiset tapahtumat sellaisina kuin olen ne ymmärtänyt.

54 Tulkitsen siksi 10.5.2001 annetussa tuomiossa Kaufring ym. v. komissio (T-186/97, T-187/97, T-190/97–T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97–T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 ja T-147/99, EU:T:2001:133, 257 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) esitettyjä viittauksia siten, että ne vahvistavat tuomioistuimen jo tekemää johtopäätöstä kyseisessä asiassa tarkasteltavien sopimusten sanamuodosta.

55 Tuomio 25.7.2008 (C-204/07 P, EU:C:2008:446, 97–100, 112 ja 117–120 kohta).

56 Tuomio 19.2.1998 (T-42/96, EU:T:1998:40, 162–190 kohta).

57 Tuomio 10.5.2001, Kaufring ym. v. komissio (T-186/97, T-187/97, T-190/97–T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97–T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 ja T-147/99, EU:T:2001:133, 257–273 kohta).

58 Määräys 21.4.2016, Makro autoservicio mayorista ja Vestel Iberia v. komissio (C-264/15 P ja C-265/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:301, 47 kohta).

59 Tuomio 13.3.2008, komissio v. Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2008:159, 47 kohta).

60 Tuomio 15.7.1963, Plaumann v. komissio (25/62, EU:C:1963:17, s. 107).

säilyttivät oikeutensa käsitellä tapauksen, vaikka käsittelyä lykättiin väliaikaisesti.[61] En myöskään ymmärrä, miten Prenatal olisi voinut väittää, että palauttamista koskeva kirje koski sitä erikseen: on ilmeistä, että muut talouden toimijat olisivat voineet saada tällaisen kirjeen samasta syystä. Lisäksi se, että komissio palauttaa tapauksen, ei ole tullikoodeksin 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu päätös, koska kyseistä määritelmää sovelletaan ainoastaan ”tulliviranomaisten” toimiin; tulliviranomaisilla tarkoitetaan 4 artiklan 3 kohdassa ”viranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia soveltamaan muun muassa tullilainsäädäntöä”. Tullikoodeksin yhteydessä komissio ei ole toimivaltainen soveltamaan tullilainsäädäntöä.

65. Vaikka on ilmeistä, että asianomainen hakija voi riitauttaa komission soveltamisasetuksen 907 artiklan nojalla lopulta tekemän päätöksen, rinnakkaisen tapauksen – jonka käsittely on jäädytetty – hakija ei voi sitä riitauttaa. Sen puolustautumisoikeuksia suojataan kuitenkin SEUT 267 artiklan mukaisella ennakkoratkaisumenettelyllä.[62]

66. Toiseen kysymykseen on siksi vastattava, että komission asetuksen N:o 2454/93 905 artiklan 6 kohdan nojalla tekemä päätös palauttaa Espanjan viranomaisten siirtämät asiakirjat ei vaikuta kyseisen hakijan oikeudelliseen asemaan eikä kyseinen hakija voi riitauttaa sitä EUT-sopimuksen nojalla.

Kolmas ja neljäs kysymys

67. Tutkin näitä kysymyksiä yhdessä ja pohdin esitettyjä kahta tilannetta.

68. Jos unionin tuomioistuin vahvistaa, että päätös REM 03/07 on pätevä, kuten olen ehdottanut, päätös sitoo edelleen Espanjan tulliviranomaisia ja oikeusviranomaisia ECI:n suhteen.[63] Espanjan tulliviranomaisten on tällöin otettava huomioon kaikki Prenatalin erikoistilanteeseen liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat sen määrittämiseksi, eroaako sen tilanne riittävästi ECI:n tilanteesta, jotta voitaisiin tehdä erilainen ratkaisu.[64]

69. Jos toisaalta unionin tuomioistuin katsoo, että päätös REM 03/07 ei ole pätevä, komission on ryhdyttävä korjaaviin toimiin SEUT 266 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi. Espanjan viranomaiset eivät voi aloittaa Prenatalin hakemuksen uudelleenarviointia ennen kuin komissio on asianmukaisesti ja laillisesti päättänyt 906–909 artiklan mukaisen menettelyn ECI:n osalta.[65]

70. On tietenkin mahdollista, että Espanjan viranomaiset (ja tuomioistuimet) arvioituaan Prenatalin hakemusta katsovat, että Prenatalin tilanne *ei* ole sama kuin ECI:n ja näin ollen komission jälkimmäisen tullivaatimusta koskeva (uusi) päätös *ei* koske sitä.

61 Määräys 21.4.2016, Makro autoservicio mayorista ja Vestel Iberia v. komissio (C-264/15 P ja C-265/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:301, 47–49 kohta).

62 Määräys 9.12.2013, El Corte Inglés v. komissio (T-38/09, ei julkaistu, EU:T:2013:675, 57 kohta).

63 Ennen kuin komissio antaa REM-päätöksensä, kansallisen tuomioistuimen on ainoastaan vältettävä ”sellaisten päätösten tekemistä, jotka saattavat olla ristiriidassa sellaisen päätöksen kanssa, jonka komissio on aikonut tehdä”, kun se saa ”tietää siinä vireillä olevan oikeudenkäynnin aikana komissiossa tullikoodeksin 220 tai 239 artiklan nojalla käsiteltävänä olevasta asiasta”: ks. tuomio 20.11.2008, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading (C-375/07, EU:C:2008:645, 66 kohta). Tietoisuuden puuttuminen voi selittää, miksi kansallinen tuomioistuin kumosi Espanjan viranomaisten päätöksen kirjata ECI:lle määrätyt tuontitullit tileihin jälkikäteen: ks. edellä 23 ja 24 kohta. On selvää, että joka tapauksessa ECI:tä vastaan ei nyt voida ryhtyä toimenpiteisiin kyseisten tullien kantamiseksi. Päätös on lainvoimainen.

64 Määräys 21.4.2016, Makro autoservicio mayorista ja Vestel Iberia v. komissio (C-264/15 P ja C-265/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:301, 48 ja 49 kohta) sekä soveltamisasetuksen 908 artiklan 1 kohta ja 2 kohta.

65 Ks. analogisesti tuomio 7.9.1999, De Haan (C-61/98, EU:C:1999:393, 48 kohta).

71. Onko Espanjan viranomaisten tällöin käynnistettävä uudelleen 905 artiklan mukainen menettely siirtämällä asia komissiolle toista arviointia varten? Mielestäni niiden on tehtävä näin tullien peruuttamista ja palauttamista koskevien edellytysten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.[66] Tämä heijastaa soveltamisasetuksen mukaista tehtäväjakoa. Kansalliset tulliviranomaiset tekevät maksuvelvollisen velkaa koskevat päätökset, kun taas komissio päättää peruuttamis- tai palauttamishakemuksista, kun vedotaan erityistilanteeseen.

72. Ehdotan siksi, että unionin tuomioistuin vastaa kolmanteen ja neljänteen kysymykseen siten, että komission asetuksen N:o 2454/93 907 artiklan nojalla tekemä päätös sitoo kansallisia tulli- ja oikeusviranomaisia ja sitä on sovellettava toisen hakijan esittämään peruutus- tai palautusvaatimukseen, jollei tämän tilanteeseen liittyvien tosiseikkojen tai oikeudellisten seikkojen perusteella voida todeta, että tilanne on riittävän erilainen, jotta voidaan tehdä erilainen ratkaisu. Siinä tapauksessa kansallisten viranomaisten on siirrettävä kyseistä hakijaa koskeva tapaus komission ratkaistavaksi asetuksen N:o 2454/93 905 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Ratkaisuehdotus

73. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa Tribunal Superior de Justicia de Cataluñan ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

1. Unionin tuomioistuimen käytettävissä olevan aineiston tarkastelusta ei ole ilmennyt sellaista seikkaa, joka vaikuttaisi Jamaikalta peräisin olevien tekstiilituotteiden tuonnista (asia REM 03/07) annetun päätöksen K(2008) 6317 lopullinen pätevyyteen.

2. Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 25.7.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1335/2003, 905 artiklan 6 kohdan nojalla tekemä päätös palauttaa Espanjan viranomaisten siirtämät asiakirjat ei vaikuta kyseisen hakijan oikeudelliseen asemaan, eikä kyseinen hakija voi riitauttaa sitä EUT-sopimuksen nojalla.

3. Komission asetuksen N:o 2454/93 907 artiklan nojalla tekemä päätös sitoo kansallisia tulli- ja oikeusviranomaisia, ja sitä on sovellettava toisen hakijan esittämään peruutus- tai palautusvaatimukseen, jollei tämän tilanteeseen liittyvien tosiseikkojen tai oikeudellisten seikkojen perusteella voida todeta, että tilanne on riittävän erilainen, jotta voidaan tehdä erilainen ratkaisu. Siinä tapauksessa kansallisten viranomaisten on siirrettävä kyseistä hakijaa koskeva tapaus komission ratkaistavaksi asetuksen N:o 2454/93 905 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

66 Tuomio 20.11.2008, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading (C-375/07, EU:C:2008:645, 62 ja 63 kohta; ks. myös tullikoodeksin 2 artiklan 2 kohta).

Liite I: Keskeiset vaiheet ja tapahtumat aikajärjestyksessä

Heinäkuu 1998	JAMPROn kertomukset
Touko- ja lokakuu 1998	Italian ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaisten Jamaikan tulliviranomaisille lähettämät kirjeet
Helmikuu 2000	Jamaikan tulliviranomaisten vastaukset Italian ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaisille
Lokakuu 2003	Jamaikan viranomaisten tuonnin jälkitarkastusta koskeva vastaus Italian tulliviranomaisille
2003	Komissio saa tietää jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kirjeistä
Maaliskuu 2004	OLAFin tutkimus aloitetaan
Heinäkuu 2004	Jamaikan viranomaisten tuonnin jälkitarkastusta koskeva vastaus Saksan tulliviranomaisille
Syyskuu 2004	EU:n jäsenvaltioiden ja komission (OLAF) tapaaminen, jossa tuotiin esille kirjeissä mainitut asiat
Maaliskuu 2005	OLAFin tutkimus Jamaikassa
Tammikuu 2006	Trade Boardin pöytäkirja